

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXI. Imperatoris aegritudo & orationes Helenopoli: item de eius baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

$$K \in \mathcal{O} = A'$$

Αγαμαλία σύμπατ^ό ή Ἐλεονοπόλεις, καὶ φροσευχαῖ
οἵ βαπτίσματ^ό.

Γίνεται οὖτος περί της αινιγματιάς της σύμφωνας. εἴτε εν κάποιωσις ἔπειτα αὐτό συμβαίνει καπέτια τῆς αιτήσης πόλεως ἔπειτα λεγεῖται θεοῦ δάσταν πρόσεσσον. ενθέντε τῆς αιτήσης μητρος ἔπειτα ἐπώνυμον αφικνεῖται πόλις καὶ ταῦτα τῷ μαρτυρεῖν εὐκτησίᾳ συνιστάται Θεός οἶκος) ἀπεπειρεῖς εὐχάριστον λαζαρεῖαν αινέπειρε τῷ Θεῷ. επειδὴ δὲ εἰς εὑνοιαν πηγῆς τοῦ Βίου τελευτῆς, καθάρισεως τόπον εἰσικατέσθιον τῷ ποτὲ αὐτῷ πεπληριμελημένῳ διηγέστο. σῦντα διαμαρτεῖν ἐπῆλθε, ταῦτα απορρίψαντα Θεόν Φαῦλον τὸ Ψυχῆς, λόγων διπορρήτων διωκτικούς. Κατείχει γε λόγων διελέξεως τούτου εὐσαγγελέτοις διανοθεῖς, γόνιν κλίνας ἐπ' ἑδέα-
φες, ικέτης έγιγνετο τῷ Θεῷ, οὐνταῦτα τῷ μαρτυρεῖν ξέρομοι οὐχίμηρος. ενθαδὲν καὶ πρῶτον τῷ διαχειριστεῖσας εὐχῶν ἡξιεῖτο μεταβάσεις διηγεῖται, ἔπειτα περισσότερον τὸν κομιδέων αφικνεῖται πόλεως κανταῦτα συγκαλέσας τὰς επικοπτὰς, ὃδέ πηδάντοις διελέξεται.

$$K_{\varepsilon} \Phi_1 \equiv B'$$

Επιτηδεύματα τοιανα πάντα μετασχήματα, τα οποία συντρέπονται από την αναπτυξιακή πορεία.

ΟΥΤΩ· λιγαύτος ὁ πάλαι μοιδρψῶντι
καὶ εὐχορδῷ τῆς ἐν Θεῷ τυχεῖν Καίπε-
σις, καὶ ὃς ἐπιγόμενος· ὡραῖος ημᾶς ἀπο-
λινγτῆς ἀδανατοποιεῖ σφραγίδα· ὡραῖος
τῇ Σωτηρίᾳ σφραγίσματος μεταχειν· ἐπὶ
ριθέων λοξῶν ποταμῶν τετράγενον ποτὲ
ποταμοῖς, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Σωτῆρες εἰς ημέτερον τύ-
πον τελετεῖς μεταχειν μνημονεύεται· Θεός
οἱ αρχὴ ουμφέρουν εἰδῶς, ἐντεῦθεν ηδὲ τε-
των ημᾶς αἴσιοι, μηδὲν δὲν ἀμφιβολία τις γι-
γνωσθείη· καὶ πάλιν ημᾶς ἐνταυθοῖ βιβλὸ-
ιοι Σωτῆροι θανάτου κύριοι· ἐπέλοι, καὶ γε-
τος εἰς σωματελέσεως λοιπὸν τοῦ τῷ Θεῷ
λαό, καὶ ταῖς εὐχαῖς ὅμετοῖς πᾶσιν εἰ-
κλιπιζόντα κοινωνεῖν ἄπαξ ὠρεσια-
τος μετανήσκειν βίον Θεῷ πρέποντας, ἐμαυτῷ
διατετάξουμε. ὁ μὴ δὲ τετράγενος
οἱ δὲ, τανόμιμα τελεθντες, θεομάς ἀπε-
πήνευν θείες, καὶ τῷ ἀπορρήτῳ μετε-
divinas ceremonias peregerunt: in iunctisque e

C A P U T L X I .

*Imperatoris agritudo, & orationes Helenopoli.
Item de ejus baptismo.*

Principio quidem inæqualis corporis intemperies; posthac morbus eum invasit. Itaque ad aquas calidas civitatis suæ progressus, inde Helenopolim delatus est, urbem matris suæ nomine appellatam: ibique in templo martyrum diu commoratus, supplicationes & preces obtulit Deo. Cumque extremum vitæ diem sibi jam imminere sentiret, tempus tandem adesse existimavit, quo totius vitæ delicta expiaret; firmissimè credens, quæcumque humanitus peccavisset, arcanorum verborum efficacia & salutari lavacro penitus esse delenda. Hæc cùm apud se reputasset; genu flexo humi procumbens, veniam à Deo supplex poposcit, peccata sua confitens in ipso Martyrio: quo in loco manuum impositiōnem cum solemni precatione primum meruit accipere. Hinc ad suburbana Nicomedia digressus; convocatis Episcopis, sic ad eos verba fecit.

CAPUT LXII.

Quibus verbis Constantinus postulavit ab Episcopis ne baptismum sibi conferrent.

Hoc erat tempus quod jam diuidum sperabam, cum incredibili cupiditate arderem, votisque omnibus desiderarem salutem in Deo consequi. Jam tempus est, ut signum illud quod immortalitatem confert, nos quoque percipiamus; tempus est, ut salutaris signaculi participes fiamus. Evidet olim statueram id agere in flumine Jordane, in quo Servator ipse ad exemplum nostrum, lavacrum suscepisse memoratur. Sed Deus qui optime novit ea quæ nobis utilia sunt, hoc in loco nobis id ipsum exhibere dignatur. Proinde omnis removeatur dubitatio. Nam si quidem Deus vitæ mortis que arbiter, hic me diutius vitam agere voluerit; idque semel decretum est, ut in posterum unâ cum populo Dei permiscar, & in Ecclesiam adscitus cum reliquis omnibus orationum particeps fiam; eas vivendi leges mihi prescripturum me esse spondeo, quæ sint Deo dignæ. Hæc cum dixisset, illi solemnî ritu quæcumque necessaria erant, sacro-